

Lovforslag nr. L 105. Fremsat den 24. januar 1980 af ministeren for skatter og afgifter

Forslag

til

Lov om ændring af pensionsbeskatningsloven

§ 1

I lov om beskatningen af pensionsordninger m.v., jfr. lovbekendtgørelse nr. 444 af 19. oktober 1979, som ændret ved lov nr. 540 af 28. december 1979 foretages følgende ændringer:

1. § 26 A, stk. 1, ophæves, og i stedet ind sættes:

»§ 26 A. Hvis policen eller kontoen er oprettet før 1. januar 1980, svares afgiften efter § 25 (40 pct.) af den del af udbetalingen m.v., der hidrører fra indbetalinger, der forfalder efter 31. december 1979 og vedrører tiden efter denne dag, medens afgiften af den øvrige del af udbetalingen, dvs. den samlede værdi af policen eller kontoen pr. 31. december 1979, udgør 25 pct., jfr. dog § 27, stk. 1, nr. 2-5. Som indbetaling til en kapitalforsikring i pensionsøjemed betragtes også forøgelse af præmiereserve efter 31. december 1979 samt bonus, der vedrører tiden efter 31. december 1979. Som indbetaling til en opsparing i pensionsøjemed betragtes også renter, der forfalder efter 31. december 1979 og vedrører tiden efter denne dato, udbytter, der forfalder efter 31. december 1979, fortjeneste, der indvindes efter 31. december 1979 ved indfrielse eller salg af værdipapirer, salg af tegningsrettigheder, udlodning af likvidationssprovenu el. lign. samt kursstigning på værdipapirer efter 31. december 1979.

Stk. 2. Det beløb, hvoraf der skal betales

40 pct. i afgift efter stk. 1, opgøres som forskellen mellem udbetalingen og policens eller kontoens værdi pr. 31. december 1979. For kapitalforsikring i pensionsøjemed henregnes til den nævnte værdi præmiereserven pr. 31. december 1979 samt bonus vedrørende tiden til og med 31. december 1979. For opsparing i pensionsøjemed henregnes til værdien pr. 31. december 1979 indbetalinger og renter vedrørende tiden før 1. januar 1980 samt kursværdien af værdipapirer pr. 31. december 1979.

Stk. 3. Ministeren for skatter og afgifter kan fastsætte nærmere regler om opgørelsen af de beløb, der er nævnt i stk. 1 og 2.«

Stk. 2 bliver herefter stk. 4.

2. I § 33 A affattes 2. pkt. således:

»§ 26 A, stk. 1, 2.-3. pkt., og stk. 2-3, finder tilsvarende anvendelse, for ordninger i pensionskasser kan ordningens værdi pr. 31. december 1979 dog ansættes til værdien af den udtrædelsesgodtgørelse, som medlemmet efter pensionskassens vedtægter ville have krav på ved udtræden pr. 31. december 1979.«

§ 2

Loven træder i kraft ved bekendtgørelsen i Lovtidende og har virkning, når afgiftspligt er indtrådt den 1. januar 1980 eller senere.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Der stilles forslag om en ændret affattelse af nogle overgangsbestemmelser vedrørende de afgiftsforhøjelser, der blev gennemført ved lov nr. 540 af 28. december 1979 om ændring af pensionsbeskatningsloven (om Lønmodtagernes Dyrtidsfond og forhøjelse af afgiftssatserne).

Ved den nævnte lovændring blev afgiften af kapitalpensionsordninger, der ikke hæves i utide, forhøjet fra 25 pct. til 40 pct. For ordninger, som er oprettet før 1. januar 1980, blev der dog fastsat en overgangsregel (§ 26 A), hvorefter den forhøjede afgift på 40 pct. kun skal betales af beløb, som hidrører fra indbetalinger efter 31. december 1979 eller fra renteaftast m.v. efter denne dag. Reglen om renteaftast m.v. gælder også aftast efter 31. december 1979 af kapitalpensionsmidler, som er opsamlet før skæringsdagen. Reglen gælder ikke for personer, som den 1. januar 1980 er fyldt 60 år eller har nået en lavere, af ligningsrådet godkendt pensionsalder.

Ved loven af 28. december 1979 gennemførtes endvidere en forhøjelse af den såkaldte pønalfgift af en række pensionsordninger m.v., der ophæves i utide. Denne afgift blev forhøjet fra 35 pct. til 40 pct., og i forbindelse hermed blev der fastsat tilsvarende overgangsregler som de foran omtalte. Dog får særreglen om personer over 60 år ikke betydning her.

Ved anvendelsen af overgangsreglerne vedrørende afgiften af kapitalpensionsordninger, der ikke hæves i utide, har det været hensigten, at pengeinstitutterne og forsikringselskaberne skulle foretage en opgørelse pr. 31. december 1979 af det beløb, hvoraf der til sin tid skal betales afgift efter de hidtil gældende regler. Hvor kapitalpensionsmidlerne i en opsparingsordning er anbragt i værdipapirer, skal der ved denne opgørelse regnes med kursværdien pr. 31. december 1979. Når midlerne til sin tid kommer til udbetaling, trækkes det således opgjorte beløb fra udbetalingen, og der skal så betales 40 pct. i afgift af forskelsbeløbet.

Den omtalte fremgangsmåde medfører bl.a., at kursstigning efter 31. december 1979 henregnes til det renteaftast m.v., hvoraf der skal betales 40 pct. i afgift. Under arbejdet med den praktiske tilrettelæggelse af ordningen er det imidlertid draget i tvivl, om opregningen i § 26 A, stk. 1, 3. pkt., indeholder tilstrækkelig klar hjemmel til at anse kursstigninger på værdipapirer, der er i behold ved pensionsalderens indtræden, for omfattet af bestemmelsen. Det måtte dog anses for ubegrundet, hvis afgiftsforhøjelsen alene skulle berøre værdistigninger, der er konstateret ved salg eller indfrielse m.v. af værdipapirerne, medens værdistigninger på ganske tilsvarende papirer, der er i behold ved pensionsalderens indtræden, skulle anses for undtaget fra afgiftsforhøjelsen. Det ville også hindre anvendelsen af den praktiske fremgangsmåde, der er omtalt ovenfor. Der har også iøvrigt vist sig et behov for at få den påtænkte fremgangsmåde beskrevet tydeligere i lovteksten, og det er derfor anset for rigtigst at fremsætte forslag om en ændret formulering.

Lovforslaget antages ikke at medføre nævneværdige provenumæssige eller administrative konsekvenser.

Bemærkninger til de enkelte paragraffer

Til § 26 A, stk. 1

I en tilføjelse til 1. pkt. præciseres det, at den del af udbetalingen, hvoraf der skal betales afgift efter de hidtidige regler, udgør den samlede værdi af policen eller kontoen pr. 31. december 1979. Dette uddybes nærmere i stk. 2. I slutningen af stk. 1 anføres det udtrykkelig, at kursstigning efter 31. december 1979 omfattes af bestemmelsen om renteaftast m.v. efter denne dag.

Til § 26 A, stk. 2

Bestemmelsen beskriver den fremgangsmåde, der er omtalt i de almindelige bemærkninger. For opsparingsordninger anføres det udtrykkelig, at man ved opgørelsen af værdien pr. 31. december

1979 skal ansætte værdipapirer til kursværdien den nævnte dag.

Til § 1, nr. 2 (ændring af § 33 A)

Overgangsreglerne vedrørende forhøjelsen af pønalafgiften foreslås ændret i konsekvens af ændringerne i § 1, nr. 1. Endvidere foreslås det, at man ved pensionskasseordninger kan ansætte ordningens værdi pr. 31. december 1979 til værdien af den udtrædelsesgodtgørelse, som medlemmet efter pensionskassens vedtægter ville have krav på ved udtræden pr. 31. december 1979. I nogle pensionskasser vil denne udtrædelsesgodtgørelse udgøre et

væsentligt større beløb end en beregnet præmiereserve, og forslaget tager sigte på tilfælde af denne art. Selv om det i vedtægterne måtte være bestemt, at medlemmet kun kan få fuld udtrædelsesgodtgørelse, når medlemsskabet har været en vis tid, er det dog hensigten, at der ved anvendelsen af den foreslåede regel også skal regnes med den fulde udtrædelsesgodtgørelse i tilfælde, hvor den pågældende den 31. december 1979 endnu ikke havde været medlem i den foreskrevne tid.

Til § 2

Efter forslaget skal loven træde i kraft på samme måde som loven af 28. december 1979.

Bilag

*I dette bilag er (med mindre skrift)
indsat den gældende formulering af de bestemmelser,
der berøres af lovforslaget*

1. § 26 A, stk. 1, ophæves, og i stedet ind-sættes:

»§ 26 A. Hvis policen eller kontoen er oprettet før 1. januar 1980, svares afgiften efter § 25 (40 pct.) af den del af udbetalingen m.v., der hidrører fra indbetalinger, der for-faldt efter 31. december 1979 og vedrører tiden efter denne dag, medens afgiften af den øvrige del af udbetalingen, dvs. den samlede værdi af policen eller kontoen pr. 31. decem-ber 1979, udgør 25 pct., jfr. dog § 27, stk. 1, nr. 2-5. Som indbetaling til en kapitalforsik-ring i pensionsøjemed betragtes også forøgelse af præmiereserve efter 31. december 1979 samt bonus, der vedrører tiden efter 31. decem-ber 1979. Som indbetaling til en opsparing i pensionsøjemed betragtes også renter, der forfalder efter 31. december 1979 og ved-rører tiden efter denne dato, udbytter, der forfalder efter 31. december 1979, fortjeneste, der indvindes efter 31. december 1979 ved indfrielse eller salg af værdipapirer, salg af tegningsrettigheder, udlodning af likvidation-sprovenu el. lign. samt kursstigning på vær-dipapirer efter 31. december 1979.

Stk. 2. Det beløb, hvoraf der skal betales 40 pct. i afgift efter stk. 1, opgøres som forskellen mellem udbetalingen og policens eller kontoens værdi pr. 31. december 1979. For kapitalforsikring i pensionsøjemed henregnes til den nævnte værdi præmiereserven pr. 31. december 1979 samt bonus vedrørende tiden til og med 31. december 1979. For opsparing i pensionsøjemed henregnes til værdien pr. 31. december 1979 indbetalinger og renter vedrørende tiden før 1. januar 1980 samt kursværdien af værdipapirer pr. 31. decem-ber 1979.

Stk. 3. Ministeren for skatter og afgifter kan fastsætte nærmere regler om opgørelsen af de beløb, der er nævnt i stk. 1 og 2.«

Stk. 2 bliver herefter stk. 4.

§ 26 A. Hvis policen eller kontoen er oprettet før 1. januar 1980, svares afgiften efter § 25 (40 pct.) af den del af udbetalingen m.v., der hidrører fra indbetalinger, der for-faldt efter 31. december 1979 og vedrører tiden efter denne dag, medens afgiften af den øvrige del af udbetalingen udgør 25 pct., jfr. dog § 27, stk. 1, nr. 2-5. Som indbetaling til en kapitalforsikring i pensionsøjemed betrag-tes i denne forbindelse også forøgelse af præ-miereserve efter 31. december 1979 samt bo-nus, der vedrører tiden efter 31. december 1979. Som indbetaling til en opsparing i pen-sionsøjemed betragtes også renter, der forfal-der efter 31. december 1979 og vedrører ti-den efter denne dato, udbytter, der forfalder efter 31. december 1979, samt fortjeneste, der indvindes efter 31. december 1979 ved indfri-else eller salg af værdipapirer, salg af teg-ningsrettigheder, udlodning af likvidation-sprovenu el. lign. Ministeren for skatter og afgifter kan fastsætte nærmere regler herom.

Stk. 2. Af personer, som den 1. januar 1980 er fyldt 60 år eller har opnået den lave-re pensionsalder, der måtte være godkendt af ligningsrådet, svares afgiften efter de hidtil gældende regler af udbetalinger, der hidrører fra indbetalinger, der forfaldt før 1. januar 1980, samt rentetilskrivninger m.v. efter 31. december 1979 vedrørende denne del.

2. I § 33 A affattes 2. pkt. således:

»§ 26 A, stk. 1, 2.-3. pkt., og stk. 2-3, fin-der tilsvarende anvendelse, for ordninger i pensionskasser kan ordningens værdi pr. 31. december 1979 dog ansættes til værdien af den udtrædelsesgodtgørelse, som medlemmet efter pensionskassens vedtægter ville have krav på ved udtræden pr. 31. december 1979.«

§ 33 A. Hvis ordningen er oprettet før 1.

januar 1980, udgør afgiften efter §§ 28-31 40 pct. af den del af udbetalingen eller værdien, der hidrører fra indbetalinger og rentetilskrivninger m.v., der forfaldt efter 31. decem-

ber 1979 og vedrører tiden efter denne dato. § 26 A, stk. 1, 2.-4. pkt. finder tilsvarende anvendelse. . . .